

Η ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΝΗ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ Π.Φ.Υ.

Μηλάκα Μαρία¹ Κουλούρη Αγορίτσα² Κανγιά Άννα³

1. Νοσηλεύτρια MSc, PhD(c), 2ο Κ.Υ. Περιστερίου
2. Νοσηλεύτρια MSc, MSc, PhD, 1ο Κ.Υ. Σαλαμίνας,
3. Επίκουρος Καθηγήτρια Κοινωνικής Νοσηλευτικής ΠΑΔΑ

Εισαγωγή

Η Εγγραμματοσύνη Υγείας (ΕΥ) αντιπροσωπεύει τις γνωστικές και κοινωνικές δεξιότητες του ατόμου, οι οποίες καθορίζουν την ικανότητα και το κίνητρο στην κατανόηση και αξιοποίηση των πληροφοριών που αφορούν στην προαγωγή της υγείας.

Σκοπός

Η διερεύνηση της αναγκαιότητας και σημαντικότητας της ΕΥ στο πλαίσιο της νοσηλευτικής πρακτικής στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας (ΠΦΥ).

Υλικό-Μέθοδος

Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική αναζήτηση στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων "PUBMED" και μέσω της μηχανής αναζήτησης "google scholar" με λέξεις κλειδιά: health literacy, primary health system, community nurse, για το χρονικό διάστημα της δεκαετίας 2010 έως 2020

στην και αγγλική γλώσσα.

Από τα 19 άρθρα άρθρα χρησιμοποιήθηκαν τα 17.

Αποτελέσματα

Η ανάλυση των δεδομένων έδειξε τη σημασία της ενίσχυσης της ΕΥ, ως σημαντικό παράγοντα προαγωγής της υγείας στην κοινότητα. Σύμφωνα με ευρωπαϊκή έρευνα για την ΕΥ, η Ελλάδα βρίσκεται κοντά στον μέσο όρο του Ευρωπαϊκού δείγματος με 55% στην κατηγορία «άριστης» και «επαρκούς» εγγραμματοσύνης.

Οι νοσηλευτές που εργάζονται στην ΠΦΥ εμφανίζονται στο μεγαλύτερο ποσοστό ευαισθητοποιημένοι στα αρνητικά αποτελέσματα της χαμηλής ΕΥ που παρουσιάζονται σε όλες τις ηλικίες.

Η χαμηλή ΕΥ είναι περισσότερο εμφανής στην ομάδα των ηλικιωμένων και του χαμηλού εισοδήματος.

Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στην ενίσχυση της ΕΥ στον σχολικό πληθυσμό, με στόχο τη βελτίωσή της στον εεήλικο πληθυσμό μακροπρόθεσμα.

Συμπεράσματα

Η κοινωνική νοσηλευτική συμβάλει καθοριστικά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που απορρέουν από τη χαμηλή ΕΥ, μέσω της αξιολόγησης των αναγκών και του εντοπισμού των ατόμων/οικογενειών/ομάδων τους με χαμηλές γνωστικές και κοινωνικές δεξιότητες υγειονομικής παιδείας.

Μέσω της εκπαίδευσης και της ενδυνάμωσης, το άτομο αναλαμβάνει τον έλεγχο της διαχείρισης της υγείας του τροποποιώντας τις συνηθισμένες διαβίωσης και υιοθετώντας συμπεριφορές που βελτιώνουν την ποιότητα ζωής.

Βιβλιογραφία

Vozikis, A., Drivas, K., & Milioris, K. (2014). Health literacy among university students in Greece: determinants and association with self-perceived health, health behaviours and health risks. *Archives of Public Health*, 72(1), 15.0-227

Wallace, A (2010). Low Health Literacy: overview, assessment and steps toward providing high-quality diabetes care. *Diabetes Spectrum*, 23(4), 220-227.

World Health Organization, Regional Office of Europe, Health Topics, Health Literacy

Nutbeam, D., Levin-Zamir, D., & Rowlands, G. (2018). Health literacy and health promotion in context.